

ורדה רודה:

„גמרת' את תרומתי לקידום הסרט הישראלי!"

סרט מירסומת ישראלי זכה בימים אלה במסע שלישי בפסטיבל הבינלאומי לרדיו, קולנוע וטלוויזיה, שנערך בניו-יורק. לכאורה, פרס שלישי זה לא עניין גדול. אבל פרס שלישי מתוך שלושת אלפים סרטים מכל העולם - זה בכל זאת הישג. אמרו לי שהקרדיט הגדול מגיע דווקא להוגת הרעיון ולתסריטאית, ורדה רודה, ולא דווקא לבימאי, ניקול גולדווסר, או למפיק, עמוס טלישיר. שאלתי את ורדה רודה על איזה סרט מדובר. הסרט הוא הנער השובב של טרופיות, ואני מניחה שכל תושבי הארץ ראו אותו כבר בבתי-הקולנוע. זה על הילר הג'ינג'י, שבעזרת קש ארוך גונב את כל הטרופיות שנמצאות על שפת-הים.

- מדוע כולם אומרים שהקרדיט מגיע לך?
- אני, אומנם, הבאתי את הרעיון, אבל זה לא נכון שאני גם כתבתי בעצמי את התסריט. אצלנו עובדים בקבוצות. אני ראש-קבוצה, והקבוצה שלי כתבה את התסריט שכל-כך הצליח.
- כולם בליכך גאים בזכייה הזאת. האם זו הפעם הראשונה שיישראלים זוכים במקום כזה מכובד?
- אני חושבת שכן. לא קל להתחרות בסרטי-פירסומת שעושים בעולם. הסרט שלנו, למשל, עלה 24,000 דולר, לעומת סרט פירסומת אנגלי לסיגריות בנסון אנד הדצ'ס, שעלה 200,000 לירות סטרלינג.
- אז איך בכלל אפשר להתחרות איתם?
- רק ברעיונות.
- איך את מסבירה את העובדה, שבסרטי פירסומת אנחנו כבר נחשבים טובים, והסרטים העלילתיים שנעשים בארץ עוד לא הצליחו לפרוץ החוצה - אני מקווה שזאת רואה פרטים ישראליים?
- עד לפני שנתיים הרגשתי צורך כמעט לאומי ללכת ולראות כל סרט ישראלי חדש. הסרט האחרון היה אמי הגנרלית, ואו החלטתי: אני, את תרומתי לקידום הסרט הישראלי, כבר גמרת' בעצם. קצת קשה לי לדבר על זה, כי אני לא רוצה להעליב.

דיאלה שמי

דויד ליבאי:

„לזעוק על כג'עה בזכויותי של האסיר!"

פורסם כי פרופ' דויד ליבאי, יו"ר לישכת עורכי-הדין, שלח איגרת לכל עורכי-הדין, שבה הוא מתריע על התנאים המחפירים השוררים במקומות המיפגש של עורכי-הדין עם לקוחותיהם. בתוך בתי-המעצר, לפני חודשים אחדים דיברתי עם פרופ' ליבאי, והוא סיפר לי על המצב הגרוע בבתי-הסוהר בארץ. לכן שאלתי אותו היום מה הגילוי שבאמתחתו, ומדוע הוא מספר זאת לעורכי-הדין ולא לשרי-המישטרה למשל.

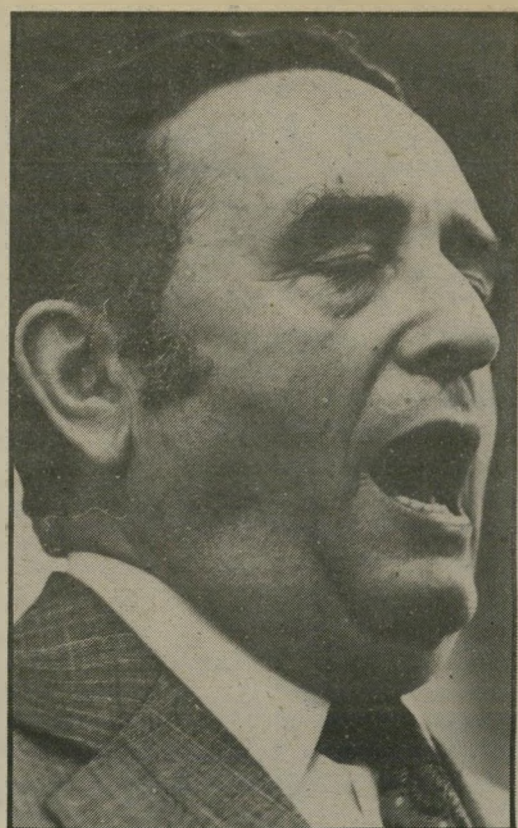
מה שלא נכתב בעיתון, זה שהמיכתב המדובר הוא למעשה המנהל לכינוס של עורכי-הדין הפליליים, אשר ייערך בתל-אביב ב-20 בדצמבר ובו נדון במצב, נקבל החלטות, נכין מישלחות ונציע ררכי פעולה.

● **בהכירך את המערכת, אתה חושב זה יעזור?**
אני חושב שפעולה מאורגנת ואינטנסיבית, ועמידה על זכויות בכל הדרכים העומדות לרשותנו, יעזרו בסופו של דבר. בתנאים הקיימים פשוט אי-אפשר לעבוד. אי-אפשר לנהל שיחה סודית עם לקוח, אי-אפשר להכין תיק ולפעמים אי-אפשר לשמוע את הלקוח, שהוא בדרך-כלל בעל האשמה המורה ביותר.

● **בשיחתנו הקודמת סיפרת לי על התנאים המחפירים בבתי-הסוהר. אם כבר ייעשה משהו, לא נראה לך יותר חשוב שייעשו דברים עבור האסירים בתוך בתי-הסוהר?**

וראי שהשיפור בבתי-הסוהר הוא בעדיפות ראשונה. אבל הבעיות בבתי-המעצר זה לא עניין אחר, זה חלק קטן מאותו עניין עצמו. בגלל חומרת התנאים בבתי-הסוהר ובבתי-המעצר הרשתי לעצמי לדבר על הנושא במעמד הרישמי והחגיגי של חילופי נשיאים בבתי-המישפט העליון. במילים אחרות, תחת להסתפק בברכות ובדברי הערכה הווקרה לנשיא היוצא, יצחק כהן, ולנשיא הנכנס שמגר, ניצלתי את ההזדמנות שבה נאספו כלל שופטי ישראל, לדבר על הנושא ולהחריר בהם את התחושה שהם לא יכולים להיות שאננים למצב.

● **אחרי כל השנים שאתה מטפל בבעיה ומדבר עליה, אתה עוד אופטימי?**
אני אופטימי מטבעי. אסור גם להתעלם מכך שיש שיפורים מסויימים, לא מספיקים ולא נקצב שהיה צריך להיות לפי רעתי, אבל בכל זאת, משהו קטן זה. אני מאמין שחובתנו לצעוק ולזעוק על כל פגיעה בזכויות-האדם ובתחום הזה בפרט, כיוון שידוע שלעצירים ולאסירים אין כוח פוליטי ואין מישהו אחר שיטען לקיפוח זכויותיהם.

מנחם סבידור:

„הפקידה ברחת מאורה, ואורה כועסת עלי!"

בזמן האחרון נשמעות הרבה תלונות על הכנסת - שהיא לא מתפקדת כראוי, שח'כים לא באים למליאה, שלא מחוקקים חוקים, שהישיבות התקצרו. ח'כ אורה נמיר התקיפה קשות את יו"ר הכנסת, ביקשתי את תגובתו של מנחם סבידור על טענות אלו.

בעניין אורה נמיר יש לי סיפור ארוך. אקצר אותו ואגיד רק שהיא ביקשה ממני לפני כמה חודשים שאקלוט עוד פקידה עבודה. הפקידה הזאת עבדה אצלה. בקיצור, אחרי כמה זמן גם הפקידה הזאת, כמו קודמותיה, ברחת מאורה נמיר ובאה אלי. ואורה נמיר באה לצעוק עלי ואמרה לי שהיא לא תשכח את זה. באותו זמן יזמנתי את כל יו"ר הוועדות לישיבה רחופה ורק הגברת נמיר לא באה. שלחתי לה מיכתב חריף, ואז למחרת באה הצדקנית הזאת ומטיחה בי האשמות שונות ומשונות.

● **ובכל זאת, האם בידיך הכנסת אין לך אחריות על מה שוקרה בכנסת?**

אינני מפקד על חברי-הכנסת. אין לי סמכויות מיוחדות נגד פלוני או אלמוני. אילו היו לי, הייתי נוקט אמצעים נגדם. באתי לוועדת התקנון בהצעה פשוטה והגינתי, שיהיה מעוגן סעיף שלפיו כל ח'כ צריך להקדיש את שלושת ימי הכנסת לכנסת בלבד. הרוב רחה את הצעתי.

● **אם כך, לא נמאס לך מהתפקיד חסר השינויים הזה?**

נכון שזה לא תפקיד עם חדות יצירה גדולה. אבל אני רואה בזה שליחות. שליחות עם הרבה צרות והרבה בעיות, אבל בכל זאת שליחות. הרבה פעמים אני מתנגש עם שרים ועם ראשי-הממשלה ועם ח'כים, אבל זאת העבודה שלי וזה אתגר.

● **ובכל זאת, המצב בכנסת ה-10 נראה יותר גרוע מהמצב בקודמותיה.**

רצה המיקרה שבזמן האחרון המצב הוא מתחת למקובל בכנסת. גם במיספר המישיבתים וגם באופי הנושאים המובאים לדיון. אני מודה בזה. היו בחירות מוניציפליות והיה מתח גבוה מאוד בענייני כלכלה. אבל אני רוצה לומר, שיש לי טענות גם לממשלה שאינה מפרנסת את הכנסת. וזה נובע מאופייה של עבודת הממשלה. ויש, כמובן, ח'כים שבאים בטענות שלא נותנים להם הצעות רחופות. ועל זה התשובה שלי היא, שכל מושב של הכנסת נגמר עם הרבה הצעות בלתי-מנוצלות. גם אנשים המגישים הצעות-חוק רחופה, מנקשים לבטל אותה בשעה 3, כי הם רוצים ללכת הביתה.

● **באשר לשאלות בעלי-פה, שהחלטתם להנהיג, האם כל שר יצטרך, לדעתך, לענות על כל השאלות? אינך חושב שזה יכול להביך אותם בשאינם יודעים את התשובות מיד, בלי להתבונן?**
השאלות האלה יעסקו בעניינים עקרוניים, באיזה התבטאות של מישהו, בפיתורים של מישהו, הגיע הזמן שהשר יידע בדיוק מה קורה במישרד שלו. ככה יכירחו אותו להתכונן יותר.